

Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra výtvarné výchovy
Ak. rok: 2018/2019
Posudek oponenta závěrečné práce

Autorka diplomové práce: Pavla Martínková
Obor: Specializace v pedagogice
Název práce: Rytmus v kresbě
Vedoucí diplomové práce: MgA. Jan Pfeiffer
Oponent diplomové práce: doc. ak. mal. Ivan Špirk

V práci kolegyně Martínkové se 1. část Historie kresby opravdu rozjíždí v odd. 1.3. str. 9-11, rozkrytím rozmanitosti stále se rozšiřujících využívaných výtvarných forem. V práci se mluví o posledních dekádách, kdy se kresba stává svébytným uměleckým oborem. Zvoleny jsou špičkové příklady této emancipace v kresbě. Další kapitola zkoumá druhý základní pojem práce – rytmus. Část věnující se Ornamentu a Tetování prakticky souvislost s rytmy neobsahuje a obsahově se překrývá. Myslím, že by téma mohlo obohatit dělení času zhmotněné hodinami a hodinkami... V podkapitole 4. Hudba chybí tanec a je ve vztahu k tématu nezřízeně krátká.

Část 5.1. uvádí umělce, kteří svým dílem téma rozpracovali. Zorka Ságlová je nesporný příklad, Libor Fára sice své soubory názvy k tématu přihlašuje, ale díla, která by dokládala, takovou nespornou souvislost, představena nejsou. Pokud máme zůstat v 60tých a 70tých letech, pak rozhodně lépe „fungují“ Kratina, špičkový Grygar i Puchnarová. Současní autoři Babincová a Bohm s Frantou jsou rovněž vybráni a doloženi dobře. Škoda, že pozornosti unikli Vladimír Kokolia (kresba, malba) a Tomáš Vaněk (hudba a akustické produkce), kteří tvořili stejně v pojetí performerském, jako Toni Orrico, ale o 15 a více let dříve... Výběr Naomi Kendrick chápu jako diplomantce blízké pojetí v souvislostech paralelních hudebních produkcí.

V koncepci autorské realizace, která obsahuje i videodokumentaci, navazuje kolegyně na dříve řečené. Je zřejmé, že je výtvarný produkt – kresba – zbytečně potlačena do schématické dokumentace rytmu a rezignuje do značné míry na kresebnou rozmanitost (viz N. Kendrick) str. 35-45. Inspirativní je dělení podle J. Kulky, které do konceptu vnáší řád a vývoj.

Na stránkách 46-67 je rozpracována Didaktická část ZP. Náročná interpretační pozice je podložena kvalitně připravenými východisky. Přijetí koncepce p. kolegyně Roeselové z její Didaktiky Vv a později kolegy Slavíka je zřejmě možné, stejně jako by bylo možné přijetí novějších didaktických postupů, kolegyně se ale zásadně opírá o vlastní analýzy námětů a velmi vítám přijatou zodpovědnost za průběh a výsledky hodin a práce dětí. Připravené výtvarné úkoly nejsou odučené, ale mají svojí předpokládanou hodnotu v jejich uspořádání a gradaci. Na závěr je skromně dokumentována odučená lekce se spolupracujícími spolužačkami z ročníku v rámci Artefiletický pojatého úkolu, který ukazuje na dobře koncipovanou katedrální disciplínu. Kolegyně v této části projevuje učitelský talent, případné další studium jistě otevře další obsahové dimenze. Jazyk práce je kultivovaný, gramatické chyby umí odstranit samotný Word.

Okruhy otázek:

- 1) Srovnajte prosím tvorbu L. Fára a M. Grygara ve vztahu k tématu vaší práce.
- 2) Řekněte prosím více ke kapitole Hudba.
- 3) Jak se podle vás promění váš učitelský koncept v „Artefiletickému zadání“ v případě, že jej namísto spolužáček budete učit na ZŠ?

Doporučuji práci k obhajobě.
Ivan Špirk